

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol), 22. 10. 2024, 18.00 h, utorok po 21. nedeli po Sv. Trojici, ES: 346, 218, 440, Ž 62, 6 - 9, A 49

Filipským 2, 7 - 8: (Ježiš Kristus) „⁷ vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľuďom, a keď sa zjavil ako človek, ⁸ ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.“

Židom 4, 15 - 16: „¹⁵ Ved' nemáme Velkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami, ale (máme Velkňaza), podobne pokúšaného vo všetkom, (ale) bez hriechu. ¹⁶ Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti, aby sme prijali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.“

Milí bratia a milé sestry!

V strede Písma svätého sa nachádza kniha Žalmov. Jej texty sa stali podnetom pre vznik modlitieb a piesní napr. aj v ekumenickom spoločenstve v Taizé. Slovom 62. žalmu je inšpirovaná krásna pieseň:

„Len Boh je moja spása i sláva moja. Len Boh je moja sila.

Len v Bohu nájde pokoj duša moja, v Ňom je nádej moja.“

<https://www.facebook.com/frantiskani.sk/videos/len-boh-je-moja-sp%C3%A1sa-%EF%B8%8F/3502454246442310/>

Táto krátka pieseň aj 62. žalm vyjadrujú **hlbokú dôveru v Boha**. Dôveru **uprostred neistoty a temnôt života**.

Všetci sa v nejakej forme stretávame s utrpením. Jedni s väčšou, iní s menšou

intenzitou. Sme v období, keď sa kroky nejedného človeka uberajú na cintorín, so zámerom poďakovať Pánu Bohu za lásku zosnulých príbuzných a postarať sa o dôstojnosť miesta ich odpočinku. V nejednom prípade prepukne **bolesť trpkých spomienok**. Ved' nie je zriedkavé, že skon našich blízkych prišiel - podľa nášho ľudského počítania - predčasne. Ďalší odchádzali v značných bolestiach.

Je dobré podeliť sa s niekým, o smútok a bôľ, ktorý prežívame, hoci dnes sa to tkp. „nenosí“ a uznávaní sú silní, sebestační ľudia. Otvoriť sa niekomu so svojím trápením a žiaľom, nesie so sebou riziko neporozumenia či odmietnutia. Z takýchto záporných skúseností pramení to, že ľudia svoj bôľ nosia v sebe. No nezriedka sa pod vonkajšou maskou istoty skrýva strach, vnútorná bolesť, o ktorej sa bojíme hovoriť.

Ako kresťania máme veľký dar, že sme poprosiť ďalších v Krista veriacich, aby sa za naše trápenie modlili a niesli ho s nami. Preto sú dôležité chvíle, keď sa ako Boží ľud stretávame a aj vzájomnými modlitbami si pomáhame, slúžime, podporujeme sa. Ideálne, keď máme niekoho, komu dôverujeme a môžeme si pred ním vyliať srdce. **Máme takého brata či sestru?**

Popri strachu podeliť sa s niekým o to, čo v hĺbke srdca prežívame, je druhým extrémom **príliš sa upnúť na človeka**. Vložiť do neho nádej natoľko, ako by iba od neho samého záležala naša pomoc. Tu platí príslovie: „**Neopieraj sa o múr, lebo spadne a nedúfaj v človeka, lebo zomrie.**“ **Vskutku sú v živote chvíle, keď nám chýbajú slová. Keď ľudské slová nestačia na to, aby potešili. Keď sa všetko javí beznádejné.**

No **práve to je šanca spoznať, že naše šťastie, naša nádej i spása spočíva jedine v Bohu. Vo chvíľach utrpenia máme tendenciu zabudnúť na všetko dobré, čo sme od Boha doposiaľ prijali. Máme sklon klesať vo viere a prepadať pochybnostiam.** To sú okamihy, keď sa pýtame Boha: „Prečo práve ja? Prečo sa toto nešťastie stalo akurát mne, nám, mojej rodine?“ Zároveň to je príležitosť, keď si smieme naplno uvedomiť, že **naše šťastie je v Bohu, nie v ľuďoch okolo nás, hoci aj oni sú nesmierne dôležití.**

V Bohu je naša nádej. V ňom sa utíši naša duša. K Bohu - k Jeho Synovi Ježišovi Kristovi smieme pristupovať s dôverou.

Odkiaľ to vieme? - Z Božieho slova. Počuli sme, že Ježiš je Ten, kto nám rozumie (čítaj: Židom 4, 15n). Boží Syn sa stal človekom - nám podobným (Filipským 2, 7n). Všimnime si bližšie

aspoň hrubé črty Jeho života a zažijeme pravdivosť toho, že **Boh v Ježišovi Kristovi nám rozumie.**

Hoci prežívame nemálo ťažkých chvíľ, predsa sa dá povedať, že **bolesť sa v súčasnom svete dá „upratať“**. Na jednej strane je dobre, že máme ústavy sociálnej starostlivosti, v ktorých sa dostáva kvalifikovaná pomoc ľuďom starým, chorým či duševne dezorientovaným. Na druhej strane, až kým na tieto miesta nevkráčime, naše oči temer nevidia ako vyzerá ľudská bieda a umieranie.

Pán Ježiš do toho videl lepšie ako my. Stretol sa s matkou - vdovou, ktorá pochovávala svojho jediného syna. I Ježišovi zomrel priateľ Lazar - brat Pánovi takých milých sestier Márie a Marty. Ježiš sa stretol s človekom, ktorý bol 38 rokov chromý a nik si ho v jeho nešťastí nevšímal. Pána neraz obklopovali malomocní - ľudia zomierajúci zaživa. Stretol sa aj s pomätencom, ktorý býval v pustine a ktorého nemohli spútať žiadnymi reťazami. Videl hladujúcich pred domami boháčov. Poznal tých, ktorých prepadli, vyzliekli donaha a zanechali polomŕtvych pri ceste. Ježiš hovoril aj so ženou, ktorá celý svoj majetok minula na lekárov, a oni jej napriek tomu nedokázali pomôcť. Volali na Neho slepí. Kto pozorne číta evanjeliá, rozpozná, že zástup trpiacich pred Ježišom akoby nemal konca.

Za Ježišovho života dochádzalo i k zabíjaniu spravodlivých (Ján Krstiteľ). Ježiš poznal zlo, ktoré dokáže spôsobiť sebecký človek. On sám **sa stretával s mnohým nevysvetliteľným a neodôvodniteľným nešťastím. Trpel utrpením druhých i svojím vlastným. Utrpenie nevinného pretrpel na vlastnom tele až do hrozného konca. Slúžil, a odmenou Mu bol nevďak.** Nikomu neublížil, naopak, ako hovorí Jeho najkratší životopis zo Skutkov apoštolov 10. kapitoly „*chodil, dobre činil a uzdravoval všetkých diablom posadnutých, pretože Boh bol s Ním*“ (por. v. 38 - 43), no naložili s Ním ako so zločincom. Poslúchal Boha, ale protivníci Mu vyčítali, že je spojený s diablom. Rozsieval lásku, okúsil však za ňu nenávisť. Zosmiešnili Ho, opl'ovali, týrali, zaživa pribili na kríž. Nezomieral ľahko. Zažil to, čo dosiaľ nik z ľudí: **bol opustený Bohom i ľuďmi - kvôli nám. Pre našu večnú záchranu. Aby sme my nemuseli byť Bohom opustení.**

Keď pôjdeme v nasledujúcich dňoch na cintoríny, **skúsme vidieť náš žiaľ pod zorným uhlom života Pána Ježiša Krista a spoznáme, že nie sme opustení, že v Ježišovi je nám blízko sám Boh.** Aj v smutných a bolestných spomienkach prichádzajme k Ježišovi - On nám rozumie. V Ňom, Ježišovi - živom Bohu - sa utíši i naša duša. Pri Ňom nájdeme milosrdenstvo

a pomoc v pravý čas. „Len Boh je moja spása i sláva moja. Len Boh je moja sila. Len v Bohu nájde pokoj duša moja, v Ňom je nádej moja.“ Amen.

S použitím: Jan Miřejovský: Víra bez důkazů (Vyd. Evangelické nakladatelství, Praha 1991):

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár